Actualitatea internațională

Fotbalul iugoslav spune „NU" tacticii de joc defensive!

Interviu cu prof. dr. Mihajlo Andreevic, din conducerea federației iugoslave și membru al Comitetului executiv al F.I.F.A.

— Organizarea fotbalului iugoslav cunoaște o continuă desfășurare, fiind în perioada de adaptare la sistemul administrării autonome — ne spune prof. univ. dr. Mihajlo Andreevic, conducătorul Comisiei internaționale a Federației iugoslave de fotbal și, totodată, membru al Comitetului Executiv al Federației Internaționale de Fotbal Asociație — F.I.F.A.

Migrațiunea „păsărilor călătoare" pe care o trăim din plin și care ne creează serioase dificultăți — continuă interlocutorul nostru — a început încă de acum doi ani, pe scară întinsă, luînd proporțiile unei autentice psihoze. Mulți jucători cu veleități internaționale confirmate au încheiat contracte cu cluburi de fotbal din Elveția, Franța, R.F. a Germaniei, Belgia, Olanda și Austria — pentru a mă limita să le citez numai pe cele mai frecvente țări ale migrației fotbaliștilor iugoslavi, deși unele talente au ajuns în depărtări geografice de neînchipuit.

Situația a zdruncinat, desigur, efectivul cluburilor noastre și a văduvit de-a dreptul lotul reprezentativ în aria manifestărilor sale internaționale.

Mă întrebați dacă apreciez că jocul în sine a atins, după mai bine de o sută de ani, cel mai ridicat nivel tehnic, spectacular și de popularitate. Ei bine, trebuie să afirm, ca vechi militant în materie, că mai e loc — și încă destul — pentru un progres în toate aceste trei sectoare, deși aparențele, întreținute generos de entuziasmul publicului nostru, satisfăcut de vreo victorie națională neprevăzută, lasă să se atribuie fotbalului un progres desăvîrșit, produs doar al unei năzuințe indulgente și efemer înfăptuite.

Ne înșelăm pe noi înșine, în cadrul unei visări colective, care este fără naționalitate și fără aparențe teritoriale. În realitate, fotbalul e în regres și temeiurile nu se cuvin căutate nici în lipsa de conducători tehnici, nici în penuria de jucători talentați și mai puțin chiar în vreo contribuție nefastă a publicului. Noi credem că totul pornește de la acea nefericită inspirație a jocului defensiv — căruia unii îi spun tactica betonului, liniștea cimentului, impenetrabilitatea cazematei defensive, sau victoria doctrinei meciului nul.

Fotbalul implică o luptă și nu se poate concepe lupta printr-o generalizare a defensivei. Din cu totul greșita situație pe care a creat-o antrenorilor instabilitatea contractelor lor profesionale, s-a ajuns la acea strategie a apărării, pentru a mulțumi conducerile respective, că, cel puțin dacă echipa nu e învinsă obține, totuși, un meci nul și poziția conjuncturală a antrenorilor a fost consolidată...

Tactica a devenit strategie universală, contaminînd — ca o adevărată maladie epidemică — întreaga lume a fotbalului.

Nu este o tactică eficientă această defensivă. Eu o consider numai un narcotic ocazional, care a creat însă grele servituți conținutului calitativ al fotbalului, cu tot cortegiul consecințelor nefaste pe care le-am relevat. Și în fotbal, timpul s-a dovedit, de asemenea, un pedagog nedezmințit.

— Ca medic, vechi practician în lumea lui Esculap și ca notoriu specialist în cea a balonului rotund, ați stabilit diagnosticul actualei crize a fotbalului mondial. Dar ce terapie îi prescrieți oare?

— Federația iugoslavă a purces la remedierea răului. Prin normativele tehnice ce se dau antrenorilor, federația noastră nădăjduiește să imprime fotbalului iugoslav o nouă față — o nouă față în raport cu cea de azi — impunînd revenirea la jocul deschis și combativ, ceea ce îi va readuce fotbalului vitalitatea organică și impetuozitatea spectaculoasă.

Nu ne limităm numai la măsuri de ordin intern. Vederile noastre nu se opresc în granițele țării noastre, ci merg la un schimb activ de păreri, la confruntări tehnice de cabinet, cu conducerile celorlalte federații naționale, pentru ca măsura să fie extinsă și adaptată deocamdată pe zone continentale.

Nădăjduim astfel, în acest sens — subliniază cu optimism profesorul dr. Mihajlo Andreevic, la fel de convins în înțelegerea prietenilor români ca și atunci, în anul 1932, cînd ne-am întîlnit prima oară la Belgrad și de cînd a făcut continue dovezi de amiciție, pe care o păstrează fotbalul românesc — că oficialitatea dv., în acord cu cluburile ce le reprezintă, să ne dea sprijin și să primească inițiativa noastră în materie, cu o înțelegere ce va aduce, neîndoios, și soccerului românesc foloase directe.

— Și acum, ca un constant cunoscător și prieten al fotbalului românesc, în ce optică îl vedeți?

— Pe plan general, fotbalul românesc e în progres, firește. În ultimii ani, însă, fotbalul dv manifestă incertitudini ce cred că-și află cauzele într-o deficientă colaborare dintre cluburi, într-o oarecare reținere limitativă în viața acestora și, mai ales, în străduințile de întinerire a cadrelor. Măsura e bună, se înțelege, e salutară chiar, dar ea aduce acea inconstanță a rezultatelor, inerentă tinereții și acesta este motivul pentru care și Rajka Mitici (antrenorul federal iugoslav — n.n.) cînd are parte de mari bucurii, cînd n-are suficiente batiste pentru a-și șterge lacrimile unor deceptii de neînțeles — cu totul neașteptate...

Dar, cum viitorul e al tinerelor, să privim, laolaltă, numai înainte, și să ne încredem în satisfacțiile pe care munca de educare și de promovare a tineretului trebuie să ni le ofere.

V. FIROIU

O fază care ilustrează concludent spiritul combativ caracteristic fotbalului iugoslav. Fotografia redă un moment din meciul Crvena Zvezda — Partizan

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI

UN MARE DERBY, O MARE VICTORIE: CEHOSLOVACIA—U.R.S.S. 4-3 (2-0, 0-2, 2-1)

...DAR NUMAI DUMINICĂ VOR FI CUNOSCUȚI CAMPIONII

STOCKHOLM, 28 (prin telefon, de la Karl Andersson). Finalul grupei A a campionatului mondial a prilejuit spectatorilor din marea hală „Johaneshov", ca și milioanelor de amatori ai acestui sport aflați în fața aparatelor de televiziune, o partidă Cehoslovacia — U.R.S.S. desfășurată la cea mai mare tensiune, cu răsturnări de situații spectaculoase și emoționante. În acest meci, ambele echipe au jucat o singură carte — decisivă — dar fiecare în felul său. Cehoslovacii au opus forței fizice a adversarilor combinația de înaltă subtilitate, mizînd pe minusurile în apărare ale unei formații hotărîte să sacrifice totul pentru atac. Destrămînd în zona neutră, printr-un pressing atent și drastic, acțiunile ofensive ale reprezentativei sovietice, hocheiștii cehoslovaci și-au impus cu strălucire punctul de vedere.

Scorul a evoluat și el dramatic, pe măsura pulsului accelerat al acestui joc: J. Holik 1—0, Nedomanski 2—0, Harlamov 2—1, Firsov 2—2, Horesovski 3—2, Jaroslav Holik 4—2, Ragulin 4—3.

În clasament, echipa Cehoslovaciei conduce cu 16 puncte, urmată de acelea ale U.R.S.S. (cu 14 p) și Suediei (cu 12 p). Pentru a-și adjudeca titlul de campioni ai lumii, jucătorii cehoslovaci au nevoie de un meci nul în partida de duminică cu Suedia. În caz de înfrîngere, trei echipe se vor afla la egalitate de puncte și va decide golaverajul, net favorabil echipei U.R.S.S.

Turneul de tenis de la Roma — întrerupt din cauza ploii

ROMA, 28 (prin telefon). În capitala Italiei plouă torențial, astfel încît semifinalele turneului de tenis de la T. C. Parioli nu s-au putut desfășura. Cînd ploaia a încetat pentru cîtva timp, Ion Țiriac a susținut doar un set cu englezul Stilweel. Victoria a revenit tenismenului englez cu 6—4.

Dacă timpul va fi favorabil, meciul va fi reluat simbătă după masă, ca și întîlnirea dintre Mulligan și Iovanovici, contînd pentru cealaltă semifinală.

Arbitri români în C.C.E. la volei

După ce partida masculină de volei Mladost Zagreb — S.K. Leipzig a fost condusă de un cuplu român, **C. Armășescu** și **I. Niculescu**, alți doi arbitri, **V. Moraru** și **N. Tărchilă**, au fost solicitați să conducă jocul dintre Akademik Sofia și Valbovoll (Olanda).

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Iată-ne în pragul unei săptămîni competiționale internaționale în care fotbalul beneficiază, în continuare, de „respiro". Mai exact, singura partidă de larg interes pentru cititorii noștri, exceptînd, bineînțeles, campionatele naționale din diverse țări, este cea care opune reprezentativele R.D. Germane și Italiei, în cadrul preliminariilor pentru campionatul mondial ediția 1970.

Vom situa pe locul secund, mai ales că ne interesează direct și foarte mult, cea mai importantă confruntare rugbystică a juniorilor din istoria acestui sport — turneul dotat cu trofeul challenge „Cupa Națiunilor — F.I.R.A.", pe care-l găzduiește Spania, respectiv Barcelona. Se vor întrece 8 echipe: Franța, Spania (cu două formații, deoarece forfait-ul de ultimă oră al Belgiei ar fi complicat mult sistemul de disputare), Italia, Cehoslovacia, Maroc, Portugalia și România. Întrucît există un raport între valoarea reprezentativelor de seniori și a celor de juniori, este aproape certă calificarea în finală a francezilor și a românilor. Să sperăm că exemplul lui 1 decembrie 1968 va fi urmat...

„Last, but not least" — sportul vitezei de reacție, al calmului în momente de înaltă tensiune, al preciziei și al reflexelor fulgerătoare, scrima.

Mai întîi, fetele din echipa României, firesc dar și cronologic, se vor întrece pe planșele din Budapesta, cu formațiile Franței, Italiei și Ungariei. Suita de satisfacții majore pe care ni le oferă, de ani de zile, scrima românească n-a atras, însă, numai felicitări, laude și... flori. A atras și obligații, a atras și greutăți. Prestigiul trebuie apărat cu strășnicie, iar adversarii, în speță adversarele, au posibilitatea de a lupta cu mai multă relaxare: înfrîngerea nu le-ar atrage prea multe reproșuri... Și, la urma urmei, e bine știut în sport că un loc fruntaș e greu de cucerit, dar este mai greu însă de menținut!

La Genova se întrec, în anualul campionat mondial, tinerele speranțe ale scrimei, la toate armele. Este o altă competiție în care purtătorii și purtătoarele culorilor românești au avut uneori rezultate foarte frumoase. De altfel, multe nume din partea superioară a ierarhiei campionatelor mondiale și olimpice și-au făcut debutul și și-au cucerit primele galoane în această întrecere. Selecționatele țării noastre n-au făcut, pînă acum excepție și, sperăm, nu vor face nici în acest an. Așteptările cele mai optimiste ni le prilejuiesc, după părerea specialiștilor, sabrerii și floretiștele. De altfel, startul oarecum întîrziat spre afirmare pe plan internațional al sabrerilor poate fi acum recuperat: Irimiciuc și Popescu au obținut, de pe acum, rezultate onorabile în compania seniorilor.

Iar în încheiere, cîteva cuvinte despre un sport pentru care interesul nostru poartă amprenta deplinei neutralități: ciclismul profesionist pe șosea. În această săptămînă va avea loc, în Belgia, Turul Flandrei. Nu se știe dacă fenomenalul Merckx va lua startul, dar, după cum glăsuiesc în ultima vreme cronicile cînd participă și el se pune doar problema locului secund. Un candidat serios la titlul de cel mai bun sportiv al anului!

G. RUSSU-ȘIRIANU

AGENDA EUROPENELOR DE BOX

VICTOR SILBERMAN ÎNTRE PUNCH ȘI BLOCAJ

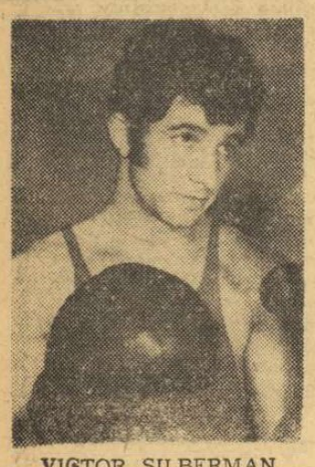

VICTOR SILBERMAN

Victor Silberman se poate considera fericit. El este unul dintre puținii boxeri din lotul ce se pregătește pentru campionatul european, al cărui post în echipa reprezentativă nu e periclitat — din păcate — de nimeni. De altfel, lipsa rezervelor, a căror valoare să se apropie de titular, constituie o meteahnă mai veche a boxului nostru.

Spre cinstea sa, deși se știe solitar la categoria semimijlocie Victor se pregătește totuși cu conștiinciozitate, cu rîvnă. Succesele sale din ultimul an (printre care titlul de campion național la semimijlocie, locul I în „Criteriul tineretului", cele două victorii din Mexic — la danezul Hansen și la maghiarul Gali) nu l-au îmbătat.

L-am văzut recent, în întîlnirea România—Bulgaria de la Sibiu. A fost o confruntare de o rară dîrzenie, pe care numai un sportiv cu o rezistență de fier și cu o pregătire psihică superioară, poate s-o ducă pînă la capăt. L-am aplaudat pe Victor pentru victorie și, implicit, pentru spectacolul oferit, dar la înapoierea în Capitală nu ne putem abține de a-i face și cîteva observații critice.

Silberman este un puncher prin excelență. Dar pentru a atinge adevărata măiestrie, el, ca și antrenorii săi, trebuie să se îngrijească mai mult de perfecționarea procedeelor de apărare. Victor punctează des, dar și recepționează nepermis de multe lovituri, după cum ne-am convins încă o dată în partida cu bulgarul Kiriakov. Monea ne spunea că nu poți practica boxul fără să primești lovituri. Da, dar depinde cîte primești! A plasa 18 lovituri (să zicem) și a primi înapoi 17, nu este o soluție.

Imbucurător este faptul că Victor Silberman își dă seama că mai are de lucrat la capitolul „apărare". Antrenorii săi de la clubul Steaua, Chiriac și Spakov, își pun mari speranțe în el, cu condiția ca talentatul nostru pugilist să învețe a se proteja. Aceasta nu înseamnă însă că Victor va trebui să părăsească stilul ofensiv. Nici nu i-ar sta bine. Peste două luni, la marea confruntare europeană de la București, el va avea posibilitatea să joace o carte mare. Perfecționîndu-și blocajul și mărindu-și forța de percuție a loviturii preferate — directa de dreapta — Victor va putea juca un rol de seamă în disputa celor mai valoroși semimijlocii de pe continent.

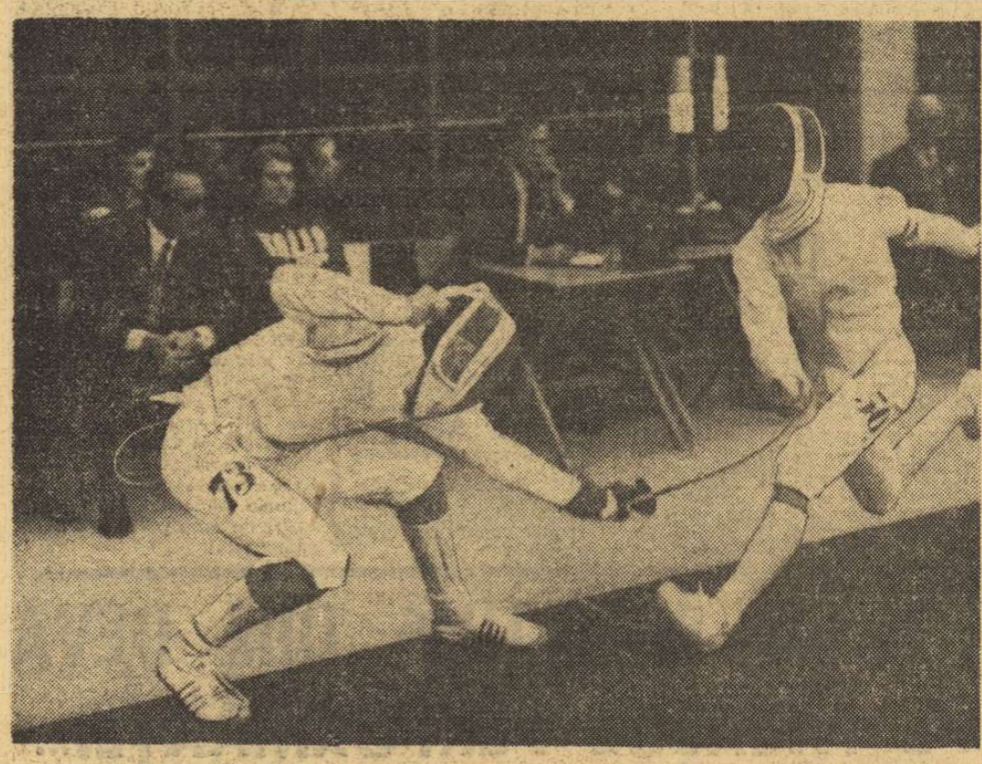

Fază din ediția 1968 a Campionatelor Mondiale de tineret, găzduită de sala Crystal Palace din Londra: un spectaculos asalt din proba masculină de floretă.

Ion POPA

Ion CHIRIAC

Titi DUMITRESCU

Tedi NICULESCU

Văzuți de AL. CLENCIU

PATRU ANTRENORI PREGĂTESC ECHIPA ROMÂNIEI

O mare răspundere apasă în prezent pe umerii antrenorilor care pregătesc echipa ce va fi aliniată la startul campionatelor europene. Despre activitatea și performanțele boxerilor s-a vorbit deseori în coloanele ziarului nostru. Acum, ne propunem să prezentăm cititorilor pe „maeștrii" care, alături de elevii lor transpiră din plin, pe aceia care uneori sînt uitați — nedrept — atît de spectatori, cît și de cronicarii sportivi. Să începem cu:

ION POPA: În 1956, în colțul ringului olimpic din Melbourne, doi oameni plîngeau de fericire: antrenorul Ion Popa și noul campion (olimpic), Nicolae Linca. Se împliniseră 20 de ani de cînd Popa pătrunsese ca sportiv în „sanctuarul" boxului. Din 110 partide susținute, el pierduse doar 5! În anul 1938 a devenit campionul județului Olt, un an mai tîrziu a cîștigat primul titlu național la amatori (categoria până). Dacă l-ai fi lăsat zi și noapte pe ring, nu s-ar fi dat jos. Popa își amintește că într-o săptămînă a susținut șase partide cu Zamfirescu, Corcodel, Obăgilă, Ioniță, Tîrnoveanu și Dumitrescu! În 1940 își adjudecă și titlul la ușoară, iar doi ani mai tîrziu dezbracă hermina albă și trece la profesionism. În ianuarie 1943 hotărăște să atace titlurile de campion național la semimijlocie și mijlocie, deținute de Constantin Cionolu. Triumfă, și-și apără în continuare cu succes centurile. În 1947 însă, e deposedat de titlu la semimijlocie de către Petre Brătescu, iar după un an își depune mănușile în vitrina cu trofee sportive și se decide să îmbrățișeze cariera de antrenor.

Din anul 1954 antrenorul Ion Popa devine sfetnicul boxerilor noștri fruntași. În grupa sa pentru europene figurează C. Ciucă, N. Giju, Antoniu Vasile, I. Covaci, H. Stumpf, I. Monea și M. Constantinescu.

ION CHIRIAC. Un nume binecunoscut pe ringurile noastre. Primul contact cu sala de box, în 1935, cînd abia împlinise 15 ani. Patru ani mai apoi a cîștigat întîiul său tricou de campion la amatori. În anul 1940 trece la profesionism unde, numai după un an îl învinge pe campionul „muștelor", Panaitescu — Zigotto, luîndu-i titlul pe care îl deține pînă în 1948. Între timp își apără cu succes centura în fața lui Panaitescu — Zigotto, Bidrinschi, Lăzăreanu, Rădan, Împăratu, Mătăsaru. În februarie 1944 se decide să atace și titlul la cocoș. Îl învinge, la circul Palladium pe campionul categoriei, Sandu Ion, după care suportă asaltul multor șalangeri: trei meciuri cu Ilie Pițu, tot atîtea cu Nicolae Rădan, două cu Anton Oșca, unul cu Marin Gaspar — dar centura rămîne la Ion Chiriac. Mare „colecționer" de titluri de campion, excelentul boxer atacă și pe cel al categoriei până. Titlul rămăsese vacant prin retragerea lui Lucian Popescu, Boxează (în 1945) cu Ilie Pițu, pe care-l învinge prin abandon în rundul 8, devenind astfel triplu campion național (muscă, cocoș, până). Numai celebrul Toma Aurel realizase performanța de a deține în același timp 3 centuri de campion. Pe tărîm internațional „meciul carierei" l-a susținut în 1944, cînd l-a învins pe italianul Benjamino Serpi. Iată, succint, biografia sportivă a boxerului care are la activ 131 de partide, din care n-a pierdut decît 4 la amatori și 2 la profesioniști. Antrenorul Ion Chiriac, stimat și apreciat de elevii săi de la clubul Steaua, ca și de toți tehnicienii boxului nostru se află acum în pragul unui nou și important examen: campionatul european. Vă imaginați emoțiile sale, ca și ale sportivilor din grupa sa: C. Gruiescu, C. Buzuliuc, Gh. Chivăr.

CONST. DUMITRESCU. Au trecut 10 ani de cînd Titi Dumitrescu, maestrul încă neegalat al eschivelor, al reflexelor și al mobilității, a cîștigat ultimul său titlu de campion al țării. Era al 5-lea. De atunci, Titi n-a mai trecut printre corzile ringului, ci a rămas în colțul lui, bucurîndu-se sau suferind alături de elevii săi. A devenit mîna dreaptă a lui Constantin Nour, „vulpoiul" care a adus clubului dinamovist peste 100 de titluri naționale. Nour are o încredere deplină în fostul său elev. Nu numai pentru că Titi a cucerit o prețioasă medalie de bronz, la Melbourne, sau pentru că împletește cu iscusință teoria cu practica în lecțiile de antrenament, ci mai cu seamă pentru cunoștințele sale tehnice, atribute îndrăgite în egală măsură de Nour.

10 ani în colțul ringului. Ani de satisfacții, pe care Dumitrescu le dorește tot mai împliniți. Peste puțin timp și ei ca și boxerii din grupa sa (V. Ivan, P. Nedelcea, C. Dobrescu, C. Cuțov, I. Alexe) vor susține un dificil examen în fața elitei boxului continental.

TEODOR NICULESCU, Antrenor al echipei naționale de tineret (împreună cu C. Dumitrescu), prof. T. Niculescu și-a îmbogățit an de an experiența, ajungînd în prezent unul din „cei 4" maeștri cărora li s-a încredințat greaua misiune de a pregăti pe boxerii noștri fruntași în vederea campionatelor europene. Lucrînd în diferite loturi, în ultimii ani, alături de Ion Popa și Ion Chiriac, antrenorul Niculescu a căutat și a reușit să învețe, ceea ce se cheamă „meseria". Receptiv la noutățile care apar necontenit în domeniul antrenamentului sportiv, T. Niculescu și-a cîștigat stima colegilor săi, a boxerilor și a spectatorilor care vizionează reuniunile pugilistice. Tînărul antrenor are în grupa sa pe sportivii Mihai Aurel, Constantin Stanef, Victor Silberman și Ion Györfi.

Romeo CALARAȘANU

C. I. O. ȘI PROBLEMA JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Comisia însărcinată de C.I.O. să studieze problema Jocurilor Olimpice de iarnă a dat publicității un comunicat în care arată că „pe viitor trebuie să se atribuie o importanță mai mare idealurilor sportive și morale ale Jocurilor Olimpice, decît valorii lor comerciale sau altor interese care par să prevaleze în momentul de față". Comisia mai recomandă: durata J. O. de iarnă să nu depășească 10 zile decît în situații excepționale; Olimpiada albă să se desfășoare într-o stațiune centrală, iar participanții să fie găzduiți laolaltă în satul olimpic; instalațiile necesare să nu fie excesiv de costisitoare; ceremoniile să fie simplificate. Aceste recomandări nu vor fi obligatorii pentru J.O. de la Sapporo (1972).

În turneul de la Belgrad

POLIHRONIADE A REMIZAT CU KONARKOVSKA

BELGRAD, 28 (Agerpres). — Cu două runde înainte de încheierea turneului internațional de șah de la Belgrad, în clasament conduce maestra sovietică Nana Aleksandria cu 11½ p, urmată de Katia Iovanovici (Iugoslavia) — 11 p, Polihroniade (România) — 10½ p.

În runda a 15-a, Markovici a învins-o pe Katia Iovanovici, iar Zatulovskaia a cîștigat la Rujița Iovanovici. Polihroniade (cu piesele albe) a remizat în 22 de mutări cu iugoslava Konarkovska-Sokolov.

VIE ACTIVITATE LA BASCHET

La Atena, în semifinalele „Cupei cupelor" la baschet masculin, Panathinaikos Atena a întrecut pe echipa Dinamo Tbilisi cu 81—67 (37—33).

La Moscova, în C.C.E. la baschet masculin, formația Real Madrid a învins cu 89—78 (47—33) echipa T.S.K.A. Ambele echipe s-au calificat în semifinale.

La Zadar, echipa iugoslavă Zadar și formația Akademik Sofia s-au întîlnit în sferturi de finală ale C.C.E. la baschet masculin. Au învins gazdele cu 89—84 (44—43).

În meci amical de baschet feminin (la Budapesta), Ungaria — Iugoslavia 69—66 (26—37).

telex-radio-telefon

ÎN SFERTURILE de finală ale turneului „open" de tenis de la New York, favoritul nr. 1, Tony Roche (Australia) a dispus de Pancho Gonzales (S.U.A.) cu 8—10, 6—2, 7—5. Alte rezultate: Gimeno (Spania) — Franulovici 6—4, 6—4; Emerson — Santana 3—6, 6—3, 6—2; Ashe — Pasarell 3—6, 6—4, 6—1.

■

ÎN C.C.E. LA TENIS DE MASA (primul meci din finală), echipa feminină Aussenhandel Berlin a dispus cu 7—2 de Ferencvaros Budapesta. Returul, la 3 aprilie, la Budapesta.

■

ÎN „CUPA EUROPEI CENTRALE la fotbal (sferturi de finală): Steaua roșie Belgrad — Vasas Budapesta 1—2 (1—1). Returul la 2 aprilie, la Budapesta.

■

ECHIPA DE TENIS A INDIEI a dispus cu 4—1 de selecționata Ceylonului, calificîndu-se în finala zonei asiatice a „Cupei Davis".

PROBA DE SLALOM SPECIAL de la Val d'Isère a fost cîștigată de francezul Alain Penz, iar proba feminină a revenit sportivei austriece Berni Rauter.

■

DUPĂ PATRU ETAPE, în turul ciclist „Săptămîna Catalaniei", conduce italianul Dino Zandegu. El a cîștigat și etapa a patra (Urgel — Gerone, pe distanța de 200 km) cu 5h 49:25.

■

LA ZURICH S-AU TRAS LA SORȚI partidele din semifinalele „Cupei orașelor tîrguri" la fotbal: Newcastle United — Glasgow Rangers (sau Atletico Bilbao) și Göztepe Izmir — Ujpesti Dozsa. Întîlnirile trebuie disputate pînă la 30 aprilie. Finala (tur-retur, pe teren propriu și în deplasare) este programată la 27 mai și 11 iunie.

■

ÎN TURNEUL DE ȘAH de la Sarajevo conduce, după 7 runde, marele maestru sovietic Viktor Korcinoi cu 6 p, urmat de Barcsay (Ungaria) cu 5 p (1).

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368